

hic tenent *Lugo d. 21. nu. 48. Salm. c. 5. n. 34. cum Dic. Dian. Lez. etc.* nisi fundator voluerit non deficere Missam in tali loco, etc. Quænam autem sit infirmitas brevis? Alii dicunt, si durat per decem dies, ut *Barbos. Moltes. Graff. etc.* Alii extendunt ad 15 dies, ut *Bon. et Dian. item Elbel. p. 131. n. 214. cum Anacl.* Et de hoc habetur Declaratio S. C. Conc. edita die 17 Nov. 1695. (*ap. Pitton. de Paroch. n. 1595.*) ubi dictum fuit non teneri Capellanum per alium supplere, tempore infirmitatis non excedentis 15 dies. Alii ad mensem, ut *Laym. c. 3. n. 7. et Salm. n. 35. cum Hurtad. et Concil. Mediol. 7. tit. de Missis*, ubi: « Si Capellanus saltem per annum celebravit in aliquo loco, si etiam per mensem ægrotet, adhuc integram eleemosynam iudicio Episcopi accipere potest. » Alii denique extendunt ad duos menses, ut *Lugo. n. 49. cum Nav. item Philib. Dic. Nald. Leand. et Ant. à Sp. S. ap. Salm. l. c. et adhæret Conc. p. 471. n. 31.* ac probabile putant *Busemb. ut supra, ac Dicast. Pal. Nao. etc.* apud *Salm. ibid.* Omnes autem hæ opiniones videntur esse probabiles.

Nota hic obiter id quod advertit *Bened. XIV. de Sacr. Miss. l. 3. c. 23. num. 2.* prohibuisse S. C. triginta Missas Gregorianas, utpote rebus non convenientibus refertas. An autem liceat accipere stipendium pro prima Missa, quam Neopresbyter celebrat cum Episcopo? Vide dicenda num. 829. v. *An autem.*

DUBIUM II.

Cujus sit applicare fructum sacrificii?

554. A quo applicandus sit fructus Missæ? An religiosus validè Missam applicet contra voluntatem Prælati? — 555. Applicatio debet fieri ante celebrationem. Qu. I. An sufficiat applicatio habitualis? Qu. II. An si quis accepit stipendia à diversis, sufficiat applicare Missas pro eis in confuso? — 556. Quid si applicatio nulli fiat, vel incapaci? — 557. An valeat applicatio conditionata? Et an applicatio facta pro primo offerente, sit illicita, et invalida? — 558. An in die Animarum possit applicari Missa pro particularibus ex stipendio? — 559. De altari privilegiato. Qu. 1. An ad tales Indulgentias lucrandas requiratur Missa de *Requiem*? Qu. 2. Quomodo intelligenda est clausula *Modò in Ecclesia quotidie dicantur septem Missæ*? Qu. 3. Quomodo clausula: *Modò in Ecclesia non sit aliud Altare Privilegiatum*?

554. — « RESP. Solus Sacerdos offerens validè id facit per suam intentionem, quia est actus potestatis Sacerdotalis. Ita *Commun. Suar. Card. de Lugo d. 19. s. 10. num. 511. etc.*

Unde resolves:

« 1. Is validè applicat, etsi peccet sacrificando, vel applicando contra voluntatem superiorum. Ita *Suar. Laym. Dian. Card. de Lugo, loc. cit. contra Nao. Ledes.* et alios, quorum sententiam probabilem dicit *Dian. t. 14. R. 72.*

Quæritur an Religiosus validè applicet Missam contra voluntatem Prælati? Prima sententia negat, quam tenent *Scotus Quodl. 20. Gav. in Rubr. Miss. p. 3. tit. 12. n. 28. item Gabr. Arm. et alii apud Tourn. t. 5. p. 482. v. Graoe, ac Cordub. et Led. ap. Dian. p. 2. tr. 14. R. 72.* qui probabilem putat. Ratio, quia voluntas Religiosi subditur voluntati Superioris; unde, sicut Superior potest irritare contractus, et vota subditi, ita etiam applicationes Missarum. Secunda verò sententia communior et probabilior dicit talem applicationem subditi esse quidem illicitam, sed non invalidam, et hanc tenent cum *Busemb. Suar. d. 76. s. 9. Laym. c. 2. num. 11. Lugo de Euchar. d. 19. n. 211.* qui ait oppositam rejici fere ab omnibus Recentioribus, *Salm. de Sacrif. Missæ c. 3. n. 25. Anacl. p. 576. num. 72. Spor. n. 289. Tourn. l. c. cum Vasq. et Elbelp. 119. n. 180. cum Mastroio, Croix et Gob.* Ratio, quia subditus, uti utitur potestate Ordinis (ut est in hoc casu), minimè subjicitur voluntati Prælati. Limitat *Marchantius in Tribut. qu. 2. d. 2.* Si Sacerdos applicationem faceret ex vi pacti initi cum offerente, quia sicut pactum sine voluntate Prælati est nullum, ita et applicatio. Hoc tamen sanè intelligendum, quando subditus ita alligaret applicationem pacto, ut absolute intenderet non applicare, si non satisfaceret obligationi contractæ (quod bene ait *Sporer n. 290.* in facto raro accidere); Quando tamen absolute applicat, non restringendo intentionem ad satisfactionem pacti; tunc validè applicat ex potestate generali, quam ipse habet applicandi Sacrificium, cui vult, etiamsi errore ductus Missam applicaret pro obligatione contracta.

555. — « 2. Sacrificium, quod neque formaliter, neque virtualiter ulli applicatum est, vel ante, vel in ipsa consecratione, saltem secundæ speciei, non potest postea ulli applicari, saltem adæquatè, quia producit effectum, quando existit, neque is suspenditur; ideoque nec licet accipere stipendium pro Missa præterita. V. *Laym. l. 5. t. 5. c. 2.*

« Dixi, vel ante; quia non requiritur, ut applicatio fiat in ipso Sacrificio: sufficitque, si pridie facta sit, etsi ipso die de ea non cogitet. *Bon. qu. 3. p. 2. ex Suar. Dian. l. c. R. 47. contra Vasq.* »

Quæritur I. An ad applicandam Missam sufficiat applicatio habitualis, nempe aliquando habita, et non revocata? Negant *Vasq. De Sacram. d. 38. c. 6. n. 74. et Abelly de Sac. Miss. §. 5. n. 5. cum Isamb.* dicentes, quòd sicut ad consecrandum requiritur Ministri intentio actualis, vel saltem virtualis, sic etiam requiritur ad fructum Missæ applicandum. Sed veriùs, et communiter affirmant *Suar. 3. p. d. 17. sess. 3. concl. 2. Bon. de Sac. l. q. 1. p. 2. §. 3. n. 11. Lugo eod. tit. D. 8. n. 93. cum Molf. et Dian. item Cont. Tourn. t. 5. p. 841. q. 6. Resp. ad 2. Holzm. p. 5. n. 12. v. Dices, Elbel p. 118. n. 174. Mazz. de Sac. Miss. t. 3. p. 168. Sporer eod. tit. n. 340. cum Gob.* qui testatur hanc esse omnium praxim, et *Croix l. 6. p. 2. n. 50. cum Con. Tamb. et Pasq.* Et ab hac doctrina in substantia non est diffor-

mis *P. Conc. t. 8. p. 473. n. 36.* nam, licet requirat intentionem virtuales, tamen virtualis illa (modo quo ipse explicat) coincidit cum nostra habituali; dum inquit, quod si quis acceperit 20 elemosynas, et hodie celebrationem incipit cum voluntate sequentibus diebus celebrandi pro offerente, tunc sufficere primam intentionem; etiamsi cæteris singulis diebus aliò distractus illam non renovet. Ratio nostra est, quia applicatio Missæ se habet per modum donationis verbalis, quæ semel facta valet donec expressè revocetur. Respondetur autem ad rationem oppositam, quod in Sacramentis ideo requiritur intentio actualis vel virtualis, quia intentio efficit Sacramentum, seu actualiter influit in ejus confectionem; sed in applicatione Missæ intentio non efficit fructum illius, dum adhuc sine applicatione de se oritur fructus ex celebratione Missæ, et ideo sufficit applicatio aliquando facta, per quam fructus fuit alicui donatus.

Quæritur II. An si quis accipit stipendium à decem personis pro decem Missis, satisfaciatur applicando primas decem Missas quas legit pro ipsis in confuso? Negat *Syloius ap. Bon. d. 4. p. 7. §. 3. n. 1. et Conc. t. 8. p. 474. n. 38.* Sed melius videtur sic distinguendum: Si singula Sacrificia applicantur pro singulis indeterminatè, non videtur satisfieri, quidquid dicant *Aversa, et Diana apud Croix l. 6. p. 2. n. 209.* Ratio, quod ad satisfactionem requiritur intentio applicandi fructum determinatæ personæ, ut illi prosit; unde sicut non consecraret, qui decies proferret formam Consecrationis super decem hostias, cum intentione consecrandi unaquaque forma unam hostiam ex eis in confuso; ita qui applicat decem Missas indeterminatè. Si verò Sacerdos unamquamque Missam intenderet applicare omnibus illis decem personis, singulis applicando decimam partem uniuscujusque Missæ, non videtur ratio cur non satisfaciatur, cum nemo dubitet, quin fructus Sacrificii sit divisibilis, et ideo tribuitur unicuique quod debetur; unusquisque enim in singulis Missis, decimam partem accipiendo, in celebratione decimæ Missæ jam totum suum fructum percipit. Et ita tenent *Bon. l. c. Ronc. c. 6. q. 9. R. 2. Tamb. de Miss. l. 2. c. 2. §. 11. n. 4. item Aversa, Henno, et alii apud Croix l. 6. p. 2. num. 210. contra Pasqual et Posseo.*

536. — « 3. Si nulli applicetur, vel incapaci, fructus manet in thesauro Ecclesiæ, ut docet *Suarez*, vel cedit ipsi Sacerdoti, » vel illis, pro quibus tenetur specialiter offerre, quod ita implicite censeatur intendisse. Ita *Laym. t. 5. c. 2. V. Card. de Lugo n. 225.* »

Si fructus Sacrificii applicetur incapaci, tunc ille remanet in thesauro Ecclesiæ. In praxi autem quando dubitatur, an is pro quo offerimus sit vel ne capax fructus, consultum est in Missis gratuitis illas applicare vel nobis ipsis, vel alteri sub conditione, si persona cui applicantur non sit capax; In Missis verò debitis ex stipendio, quia probabiliter fructus cedit in beneficium propinquorum offerentis ex ejus implicita voluntate, ideo tunc non possumus, cui velimus fructum applicare, nisi sub conditione,

ut præjudicium non fiat cui obligatio adsit applicandi; ita *Elbel num. 194. et Sporer num. 284. cum Marchant.*

537. — « 4. Applicatio, sub conditione jam impleta, est valida, » v. g. ad intentionem quam habuit hodie superior, non autem » sub conditione futura contingente, v. g. applico illi, cui Titius » interrogatus voluerit; vel ei, qui prius morietur; vel qui primo » stipendium offeret: ita *Suar. in 3. part. t. 3. d. 79. s. 9. Laym. l. c. Dian. l. c. R. 15. Card. de Lugo d. 19. num. 209. contra » Bon. q. ult. p. 7. §. 5. qui tamen ipse in praxi dissuadet.*

« 5. Non satisfacit, qui te mortuum putans, Missas, quas pro » defuncto teneretur, celebravit.

« 6. Sacerdotes Societatis non satisfaciunt, celebrando pro » defunctis per anticipationem, nisi tamen jam mortui sint, etsi » postea promulgentur. *Laym. l. c.* »

Dicunt *Lugo de Pæn. d. 13. n. 137. et Pal. pag. 6.* applicationem Missæ factam pro primo offerente esse validam, sed illicitam ex prohibitione *Clem. VIII.* quam promulgavit Paulus V. die 15 Novemb. 1605, vetans hanc consuetudinem, « tanquam » pluribus nominibus periculosam, Fidelium scandalis obnoxiam, atque à vetusto Ecclesiæ more nimium aberrantem. » At probabilius (ut rectè ait *Croix n. 222.*) talis applicatio non solum erit illicita, sed sæpe invalida, quia sæpe accidet quod Missa tunc dicatur pro causa, quæ adhuc non existit, puta si stipendium offerens postulabit Missam pro liberatione à carcere, ab infirmitate, etc. quæ causa, cum nunc non adsit, effectus Missæ suspensus remanere deberet, quod non videtur credibile. Bene tamen advertit *Tournely p. 791. cum Vasq. Aversa, et Quarti*, quod si Sacerdos prævideat, quod postulandæ sint Missæ pro aliquo defuncto, bene potest eas nunc offerre, et deinde stipendium percipere, quia hoc casu jam offerrentur pro persona determinata.

538. — « 7. Non omnes Sacerdotes tenentur die Animarum » applicare Missam pro omnibus defunctis. *Tamb. l. 3. exp. sacr. c. 3. §. 2. contra praxim, et Gav. p. 4. t. 15. * (De hoc » adest Decretum S. C. apud Merati indicis n. 411. editum die 4 » Aug. 1663. ubi dictum fuit. In die Commemorationis omnium » fidelium defunctorum Sacrificia possunt à Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, scil. vel pro omnibus fidelibus » defunctis, vel pro aliquibus tantum. Hoc Decreto posito, bene » ait Tourn. t. 5. pag. 793. q. 11. nihil obesse, quin pro talibus » Missis accipi possit stipendium.)* »

539. — « 8. Missa celebrata in altari privilegiato pro defunctis non suffragatur illis, nec satisfacit Indulto, nisi sit de requiem. » *Dian. p. 4. t. 4. R. 233. ex declarat. Card. et p. 9. t. 2. » R. 8.* »

Hoc Privilegium altaris in hoc consistit, ut ex Indulgentiis, sive fructibus, qui sunt in thesauro Ecclesiæ, liberetur à Purgatorio anima pro qua Missa in illo altari applicatur; et hoc vi potestatis clavium, quam habet Papa applicandi Indulgentias,

vivis quidem per modum absolutionis, defunctis verò per modum suffragii sive solutionis.

Quæres 1. An ad lucranda Indulgentiam altaris Privilegiati semper requiratur ut celebretur Missa *de requiem*? Resp. negativè; nam licet olim anno 1601 die 1 Junii respondisset S. C. affirmativè, ut fert *Dian. p. 4. tr. 4. R. 233.* attamen Alexander VII, die 22 Januar. an. 1667, in decreto incipiente *Credita nobis*, declaravit quòd in iis diebus, quibus non licet Missæ *de requiem*, Missæ de festo currente easdem habeant Indulgentias, quas habent Missæ *de requiem*: Idque extendit ad altaria Privilegiata etiam non perpetua, et pro aliquo die in hebdomada. Deinde Innocentius XI, die 4 Maii an. 1688, declaravit id valere etiam in diebus dominicis, et diebus infra octavas Paschatis, Pentecostes, Corporis Christi, et aliis annuis diebus, quibus Missæ *de requiem* non possunt celebrari. Demum hæc omnia decreta confirmavit Clemens XI, die 29 Sept. an. 1714. (Vide Decreta præfata apud *Merati t. 1. p. 2. Indice n. 623, 624 et 625.*) Ex his omnibus colligitur, quòd Missæ in altari Privilegiato, aut perpetuo, aut ad tempus concesso, suffragantur defunctis, sive dicantur *de requiem*, sive de die currenti, quando non licet eas *de requiem* dicere. Si verò currat festum semiduplex, omnino debet dici *de requiem* in altari Privilegiato; aliàs non acquiritur Indulgentia, etiamsi in Ecclesia solemnitas celebretur, ex declaratione S. C. quam refert *P. Zaccharia apud Croix l. 6. p. 2. ad n. 509.* Cum autem privilegium concedatur ad tempus, declaravit S. C. (in Decreto, quod affert *Croix l. 6. p. 1. n. 525.*) quòd tempus incipiat non à die publicationis Brevis, sed à die concessionis.

Quæres 2. Quid si in Ecclesia, ubi concessum est altare Privilegiatum per aliquod tempus, non dicantur septem vel quinque Missæ juxta clausulam, quæ in Indultis apponi solet? *Sylvius apud Croix n. 522.* putat privilegium etiam suffragari, si bis vel ter Missæ non legantur. Sed veriùs oppositum docet Benedictus XIV, *Notif. 56. n. 16.* ex Decreto S. C. Concilii, edito die 11 Sept. 1694, et approbato ab Innoc. XI, qui id mandavit publicari; ibi dictum fuit, « celebrationem Missarum Indultis præfatis præfinitarum omnino necessariam esse singulis diebus in eadem Ecclesia. » Declaravit tamen eadem S. C. die 30 Julii 1706 alio Decreto (inserto in Bullario Clementis XI. *p. 2. p. 592*) quòd pro tempore, quo Religiosi vel Sacerdotes Seculares per aliquot dies vel menses propter absentiam non celebrant Missas præfinitas, Indulgentiæ non amittuntur, sed pro illo tunc suspenduntur. Insuper declaravit, quòd si Missæ non legantur ob Sacerdotum infirmitatem, vel quia Religiosi occasione festivitatis, vel funerum, alibi celebrare debeant ex jussu Prælati, si rarò id fiat, Indulgentiæ etiam suffragantur. Vide prædicta Decreta apud *Bened. XIV. loc. cit. n. 17. et apud Spor. t. 3. p. 258.* qui illa in extensum affert.

Quæres 3. quomodo intelligenda clausula, *si in Ecclesia aliud aliare Privilegiatum non est erectum*? Probabiliter respondet

Sporer p. 258. n. 133. et Gobat. n. 519. intelligendam esse, quòd si altare Privilegiatum antea concessum fuerit generatim pro quibuscumque defunctis, idque in secunda petitione non sit expressum, posterior concessio, etiam generatim facta, nihil valet; secus verò, si concessio fiat pro aliquibus particularibus personis. Et sic pariter videtur dicendum, si prima concessio fuerit particularis, et secunda generalis.

Notandum hîc 1. privilegium altaris privilegiati non esse communicabile per generalem communicationem privilegiorum, ex Decreto S. C. Indulgentiarum dato die 5 Febr. an. 1748, et approbato à Bened. XIV, die 2 Martii ejusdem anni; ita refert *P. Ferrarius Bibl. t. 4. v. Indulgentia in Append. n. 15.* Notandum 2. quòd Clemens XIII, prævio voto ejusdem S. C. die 19 Maii 1719, indulsit omnibus Ecclesiis Parochialibus altare privilegiatum quotidianum ad septennium; quo expleto, præcepit omnibus Episcopis, Abbatibus, Vicariisque Capitularibus, pro suis Parœciis confirmationem ejusdem privilegii ad septennium petere; vid *Ferrer. Bibl. t. 8. Append. n. 7.*

DUBIUM III.

Quando, et quoties liceat celebrare.

540. An possit dici Missa ante auroram, vel post meridiem? — 541. A quo tempore incipiat aurora? An tempus tam auroræ, quam meridiei moraliter accipiendum? — 542. Quid de Privilegiis Regularium? — 543. Casus in quibus licet celebrare ante auroram, vel post meridiem. An in nocte Nativitatis omnes tres Missæ dici possint ante auroram? — 544. An liceat anticipare Missam vel postponere ob festivitatem, vel causa itineris, vel ex dispensatione Episcopi? — 545. An peccet graviter, qui celebrat ante auroram, vel post meridiem? — 546. Quænam in hoc sit parvitas materiæ? — 547. Quale peccatum sit celebrare ante Matutinum? — 548. Quid si esset Missa Conventualis, et solemnis? — 549. An liceat celebrare (et ministrare Communionem) in quolibet anni die? — 550. An in die Cœnæ Domini, et sabbati Sancti liceat privatim celebrare? — 551. An et quando liceat celebrare pluries in die? — 552. An aliquando liceat interrumpere Missam, vel de novo incipere? — 553. An si superveniat Princeps, vel turba Peregrinorum? vel si Sacerdos recordetur alicujus impedimenti? — 554. An si urgeat necessitas propria vel aliena? — 555. Quomodo Missa interrupta, supplenda sit ab alio Sacerdote?

540. — « RESP. 1. Ordinariè non licet celebrare post meridiem, sed debet inchoari ante duodecimam, nec ante auroram, » quàm ante solis ortum, *Regin.* quadrantem horæ, *Henriq. et Coninc.* mediam horam, *Azor.* horam cum quadrante, *Suar. et Fernand. et Possev.*, sesquihoram comprehendere dicunt, et » consequenter, cum, secundum *Henriq. Suarez*, et alios, Missa » possit inchoari tantò ante auroram, ut sub ejus initium finiatur, » licet duabus horis ante solis ortum inciperet. Ita *Rodriguez*, et

» alii. Unde ulterius inferunt quidam cum *Suar.* Religiosis habentibus privilegium celebrandi hora ante diem, licere tribus horis ante ortum solis incipere: quod *Card. de Lugo d. 20. sect. 2. n. 32.* non improbat, etsi *Laym.* tantum permittat horis duabus cum dimidia. *Diana* verò duabus horis post mediam noctem, *Card. de Lugo l. c.* Quacumque autem hora licite (sive ex, sive sine privilegio) celebrent, eadem etiam atque adeo in Missa, quæ nocte Nativitatis, cæterisque, quæ post illam celebrantur, licere iis Eucharistiam aliis ministrare, contra *Bordon.* docet *Diana p. 9. t. 7. R. 43.* * (*Sed hoc vetitum nunc est. Vide de hoc d. n. 252. v. Sic etiam.*) * »

541. — In Rubrica Missalis n. 15. habetur: « Missa privata, saltem post Matutinum et Laudes, quacumque hora ab aurora usque ad meridiem dici potest. » Non licet igitur celebrare ante auroram, quæ non jam intelligitur ortus solis, sed tempus illud quod est medium inter noctem et diem. Hinc dicunt *Salm. c. 4. n. 33.* licitum esse inchoare Missam fere per duas horas ante ortum solis: Sed melius aiunt *Croix l. 6. p. 1. n. 226. Tourn. t. 5. p. 793. q. 1. et Bened. XIV, Notif. 12. n. 12.* auroram computandam esse ex temporum varietate, juxta tabellas, quæ directoriis Officii divini apponi solent. Idcirco asserunt *Croix et Tournely* in mense Junii auroram incipere fere duabus horis cum quadrante ante ortum solis: mensibus Februar. et Septembr. hora cum dimidia: in mense Martii hora cum quadrante; in reliquis verò mensibus hora, et tribus quadrantibus circiter.

Omnes autem conveniunt cum *Lugo d. 20. num. 37. Tournely pag. 794. q. 2 et 3. Wigandt tract. 15. n. 52. Bonac. p. 9. n. 2. et Salm. c. 4. n. 33 et 42.* qui citant *Suar. Navar. Sa, Henr. et alios*, quòd nulla sit culpa Missas terminare in aurora, et eas incipere parum ante meridiem: ratio, quia tempus tam auroræ, quam meridiei (de qua infra dicemus ex n. 345.), non mathematicè, sed moraliter accipiendum. Et quamvis olim (ut fert *Bened. XIV, Notif. 12. n. 3 et 4.*) Clemens XI, secus præceperit in quodam suo edicto, ubi sic dixit: *Comandiamo che le Messe non possano incominciarsi prima dell' aurora, e che à mezzo giorno debbano essere del tutto terminate:* Nihilominus postea, cum hoc punctum rursus examini mandatum fuisset; Benedict. XIII annuit posse tolerari latitudinem tertiæ partis horæ tum ante auroram, tum post meridiem: idque per edictum publicatum fuit sub Clem. XII, (apud *Bened. l. c.*)

542. — Circa autem Religiosos, affert *Lugo d. 20. ex n. 27.* plura Privilegia, quibus Regularibus conceditur celebrare duabus horis post mediam noctem: Item *Salm. c. 3. n. 32.* asserunt Privilegium Eugenii IV, celebrandi tertia hora post meridiem ex justa causa. An autem hujusmodi privilegia fuerint revocata per Tridentinum? Affirmat *Fagundez cum aliis apud Lugo n. 20.* quia in præfato Concilio *sess. 22. Decr. de vitand. in celebr. Missæ*, sic præcipitur: « Ordinarii caveant, ne Sacerdotes aliis quam » debitis horis celebrent... non obstantibus Privilegiis quibus-

» cumque. » At negant *Wigandt t. 15. n. 4. Lugo ibid. cum Rordriq. Salas, Diana*, et aliis pluribus, et id probabile putat *Roncaglia c. 5. q. 8. cum Tamb.* Ratio, quia Tridentinum ibi tantum imponit Episcopis, ut prædicta curent observari; ergo ubi Episcopi non repugnant, non est cur Regulares suis Privilegiis frui nequeant. Sed hoc non obstante, oppositum omnino tenendum ex Decreto Clementis XI, edito 15 Decemb. 1703. (in extensum relato apud *Croix n. 258.*) ubi Pontifex declarat Privilegia Regularibus concessa circa Missarum celebrationem omnino revocata esse per Concil. Trid. in Decreto *sess. 22. cap. unic.* Et quamvis Clemens ibi tantum loquatur de Privilegio altaris portatilis, tamen hac declaratione procul dubio ostendit pariter revocatum esse Privilegium celebrandi extra debitas horas, quas Concilium expressè servari jubet ab omnibus Sacerdotibus; non obstantibus (ut supra) Privilegiis quibuscumque.

545. — « Dixi, ordinariè, quia antevertere licet sequentibus casibus, in quibus etiam paulo post meridiem, v. g. uno, vel altero quadrante, inchoari potest, ut etiam secundum *Sot. et Pal.* ex quavis rationabili causa, v. g. ob supplicationem, vel concionem publicam protractam ultra meridiem, ob funus Principis, vel quia Sacerdos die festo propter iter fuit impeditus, quo casu etiam integra hora post licere inchoare dicunt » Vid. *Laym. l. c. Fer. hic c. 3.*

« 1. In necessitate, v. g. ut morituro detur Viaticum, quo casu licere media nocte celebrare, ait *Diana p. 1. t. 14. R. 33. ex Laym. etc. (cum Lugo Disp. 20. n. 25. et Salm. c. 4. n. 27. cum Vasq. Pal. Dic. Hurt. etc. communiter.)*

« 2. Ubi est mos rationabilis, ut opifices, et famuli summo magister ne possint audire sacrum. *Laym. l. 5. t. 5. c. 4. n. 3. ex Nav. etc.* » (Vide *Dian. p. 2. t. 14. R. 34.*) non tamen idcirco post meridiem licebit.

« 3. Ex privilegio, de quo supra.

« 4. In nocte Nativitatis, in qua omnes tres Missas ante auroram dici posse, probabiliter docent *Suarez, Con. Laym. Dian. p. 4. t. 4. R. 236. contra Sylo. Fern. et alios* * (*Lugo n. 25. Salm. n. 26. cum Fagund. et Nunno.*) * »

Quæres, an liceat in nocte Nativitatis Domini legere omnes tres Missas ante auroram? Affirmant *Suarez d. 80. sect. 4. v. Tertio, Lugo d. 10. n. 25. Salm. c. 4. nu. 26. Dian. p. 1. tr. 14. R. 35. cum Vasq. Laym. Con. Molf. etc.* Quia (ut dicunt) In c. *Nocte sancta de Consecr. dist. 1.* absolute conceditur, quòd in nocte Nativitatis Missas celebrent Presbyteri. Sed verius id negandum cum *Holz. p. 85. n. 372. Conc. p. 488. n. 4. Elbel p. 134. n. 230.* Ratio, quia hoc esset contra expressam Rubricam Missalis, ubi notatur: « Prima Missa dicitur in nocte; secunda in aurora; tertia in die. » Et hodie adest decretum S. Congregat. Rituum, editum die 18 Dec. 1702. (apud *Holz. et Elbel*) ubi dicitur: « Non licet in media nocte Nativitatis Domini celebrare successive » alias duas (Missas), et Communionem sacram exhibere. » Si

autem quis unam Missam celebrare vellet in tali die, nulla apparet ratio, ut rectè ait *P. Concina* cur primam potius quam alias celebrare debeat.

344. — Adde 5. posse celebrari Missam privatam post solemnem in festivitate, si solemnitas protrahatur ad horam et amplius post meridiem, ut probabiliter dicunt *Wigandt t. 15. n. 52. et Salm. cap. 4. n. 35. cum Laym. Pal. Suar. Ronc. Led. Vill. etc.* Imò probabiliter *Suar. Vasq. Fill. Rodr. Posseo. et alii ap. Bonac. p. 9. n. 7.* (qui tamen non facilè id concedit sine licentia Episcopi) admittunt etiam post duas horas posse celebrari, ne magna pars populi Missa careat. Adde 6. Ex causa itineris per horam post meridiem (vel ante auroram), ut cum *Bus.* dicunt communissimè *Conc. t. 8. p. 587. n. 2. Wigandt l. c. et Salm. n. 36. cum Soto, Suar. Pal. Laym. et aliis citatis.* Sic etiam ex causa funeris alicujus Magnatis, ut *Busemb. Conc. et Salm. n. 41. cum Henr. etc.* Ex causa concionis, *Busemb. et Wig.* Ex causa publicæ supplicationis, *Busemb. et Conc.* Item quando Episcopus confert Ordines, *Laym. cap. 4. n. 4. et Salm. n. 40. cum Soto, S. Anton. Palud. Henr. etc.* Ex his enim causis Missa potest anticipari, ut supra, vel postponi per horam. Adde 7. Si Episcopus dispenset in aliquo casu particulari ex rationabili causa; juxta quam facultatem possunt Episcopi secum etiam dispensare. Ita *Lugo d. 20. n. 27. Wig. l. c. Salm. n. 28 et 37. cum Nav. Laym. Pal. Conc.* Et rectè dicit *Croix l. 6. p. 2. n. 225.* eandem facultatem habere omnes superiores, secluso privilegio, erga suos Religiosos, cum sint eorum Ordinarii:

345. — « 1. Graviter peccat, qui sine aliqua harum, aut saltem justa causa citius mane, vel serius post prandium celebrat, » ubi *Azor.* tertiam horæ partem, *Laym.* mediam horam, *Bon.* tres quadrantes, *Syloius* horam requirit, ut differendo peccet mortaliter. Vide *Dian. t. 14. R. 34.* ubi notat, Religiosos ex suis privilegiis posse celebrare usque ad tres horas post meridiem, post tertiam verò nullo modo. Vide *Bon. l. c.* »

Quæritur, an sit cuique licitum celebrare Missam sub hora nona, scil. hora tertia post meridiem? Affirmant *Scotus, S. Anton. Palud. Nav. Vioald. Durand. etc. ap. Palaum p. 7. n. 14. et apud Escob. lib. 21. n. 354.* qui cum *Less.* id probabile putat; quia (ut dicunt) Sacrificium altaris correspondere debet Sacrificio Crucis, quod hora nona fuit consummatum. Nec obstare aiunt Ecclesiæ contrariam consuetudinem, quia hæc est tantum introducta ob fragilitatem hominum non valentium tamdiu jejunare; unde non censetur obligationem induxisse, sed potius favorem, cui quilibet potest renuntiare. Sed hodie oppositum omnino tenendum, ut docent *Suar. d. 80. sect. 4. Laym. c. 4. n. 3. Bon. p. 9. n. 1. et 7. Palaus l. c.* qui opinionem contrariam merito improbabilem vocat, et *Salm. c. 4. n. 34. cum Vasq. Con. et aliis passim.* Ratio eruitur tum ex *Trid. sess. 22. in Decreto de Observand. in cel. Miss. etc.* ubi sic habetur: « Sancta Synodus decernit... » ut Ordinarii... edicto, et pœnis propositis caveant, ne Sacer-

» dotes aliis quam debitis horis celebrent. » Tum ex universali Ecclesiæ consuetudine, quæ utique nunc servanda est, cum sit præscripta à Rubrica Missalis ut supra, et insuper expressè approbata à *S. Pio V* in sua Bulla 4 incipiente, *SS. in Christo Pater*, ubi Pontifex prohibet « in virtute *S. obedientiæ*, ne quis » sub pœna perpetuæ suspensionis à divinis præsumat quovis » prætextu, etiam licentiarum, in vespers celebrare. » Ergo celebratio sub vespers non poterit excusari à culpa gravi, cum talis celebratio præsumptio à Pontifice declaretur, et expressa inobedientia.

346. — Communiter autem *DD.* in hoc admittunt parvitatem materiae, quæ excuset à mortali; et cum causa etiam à veniali, nempe si Missa terminetur parùm ante auroram, et incipiatur parùm post meridiem: sed valde discrepant in assignanda tali materia. *Azorius p. 1. lib. 10. c. 25. q. 5.* assignat pro materia gravi tertiam horæ partem; *Laym. c. 4. n. 6.* mediam horam; communius verò et probabilius censent *Syloius q. 83. art. 2. q. 4. Pal. p. 7. n. 14. Bon. p. 9. n. 6. Ronc. c. 4. q. 8. R. 1. Vioa ap. Conc. p. 487. n. 2.* qui non reprobatur, et *Salm. c. 4. n. 34. cum Gab.* et aliis censent non esse materiam gravem, nisi incipiatur Missa hora ante auroram, vel hora post meridiem. Item valde probabiliter dicunt hæc *Suar. d. 80. s. 4. v. Tertio, Bon. n. 7. Merati p. 248. et Fill. tr. 5. c. 4. q. 7. num. 103.* cum aliis, privilegium celebrandi hora post meridiem, vel ante auroram, intelligi una hora ante vel post tempus ut supra à *DD.* concessum etiam non privilegiatis, alioquin privilegium parùm prodesset.

Circa autem prædictam parvam materiam (id est minus quam hora, ut supra) in celebrando post meridiem, dixit quidam recentior non sufficere ad excusandum à veniali causam differendi celebrationem usque ad illud tempus, sed insuper requiri justam causam eo tunc celebrandi, puta si sit dies festus, vel ut alii audiant Missam, et similia: alioquin dicebat celebrationem non excusari à culpa veniali. Sed hæc distinctio sive opinatio à nullo Auctore tradita est, et videtur omnino insubsistens, ut mihi et aliis doctis visa est, quia eadem causa quæ permittit dilationem, permittit etiam celebrationem eò tunc fieri.

347. — « 2. Non est peccatum celebrare ante dictam Primam, » vel etsi ob infirmitatem non possis horas dicere * (ut docent etiam *Salm. c. 4. n. 43 et 44 cum communi*); vel etiam ante » Matutinum, si causa subsit, sine qua erit veniale, ut docent » *Fill. Laym.* et alii, videturque sententia tuta contra multos dicentes esse mortale. »

Quæritur, quale peccatum sit celebrare Missam ante recitationem Matutini? Adsunt tres sententiæ: Prima dicit esse mortale, et hanc tenent *S. Anton. 3. p. tr. 13. cap. 6. Antoine p. 154. v. Secundum, Jucnin. t. 7. p. 393. q. 1. et alii cum Gav. pag. 3. tit. 11. num. 5.* quamvis *Merati l. 1. pag. 799. n. 7.* dicat *Gav.* postea alibi suam temperasse opinionem. Hanc sententiam *AA.* præfati probant ex quadam Constitut. *Innocentii IV* edita

1254, et relata ap. *Tourn. t. 1. p. 635.* ubi dicitur: « Sacerdotes Missas celebrare, priusquam officium matutinale compleverint, non præsumant. » Item ex Rubrica Missalis *tit. 1. de Præpar. Sac.* ubi legitur: « Sacerdos celebraturus Missam, saltem Matutino cum Laudibus absoluto etc. » Item *tit. 10. de defect.* ubi videtur hæc numerari inter defectus graviores. Secunda autem sententia nullam in hoc culpam agnoscit, et hanc tenent *Tamb. de Sacrif. Miss. l. 1. c. 7. §. 2. n. 3. Holzm. t. 1. pag. 447. n. 469. cum Gob. et Cherub. item March. et Quarti apud Croix l. 6. p. 2. n. 230.* Ratio istorum, quia nulla apparet lex sub culpa hoc præcipiens: et Rubrica est tantum de consilio, non de præcepto. Tertia verò sententia communior et probabilior, quam tenent *Pal. d. unic. part. 10. n. 14. Less. l. c. cap. 37. n. 81. Anacl. p. 200. qu. 6. Conc. t. 2. p. 490. n. 11. Ebel de Sac. Miss. n. 238. Merati l. c. Tour. l. c. cum Soto, Sylo. Tol. Nav. Bellarm. Henr. à S. Ign. Croix l. c. cum Val. Sanch. Vasq. Bon. Vict. et aliis, Sal. c. 4. n. 45. cum Sylo. Laym. Fill. Barbosa etc.* Hæc sententia docet contra primam id nequam esse mortale, tum quia nulla adest connexio inter Officium et Missam, ac ideo recitatio Matutini non videtur necessaria dispositio ad celebrandum, cum Sacerdos aliter orando possit etiam se disponere: tum quia hujusmodi gravis obligatio neque exprimitur in Rubrica, neque communiter sub gravi est recepta. Docet autem contra secundam sententiam non excusari à culpa veniali, quia in Rubrica id jam inter defectus numeratur; ea enim, quæ inter defectus computantur, non amplius possunt esse de consilio, et ideo nequeunt ab aliqua culpa esse immunia. Hanc nostram sententiam amplectitur etiam N. P. Bened. XIV. in suo doctissimo Opere *de Sacrif. Miss. l. 3. c. 13.* Ab hujusmodi autem culpa veniali, ut rectè dicunt *Tourn. l. c. qu. 5. Croix l. c. et Salm. n. 46 et 47.* excusabit quælibet mediocri causa rationalis, puta si dans eleemosynam postulet ut statim celebretur, si expectet populus aut aliqua persona gravis, si Superior præcipiat, tempus celebrandi transeat, vel instet commoditas studii, itineris, et similia.

548. — An verò sit mortale canere Missam conventualem, et solemnem, antequam Matutinum in Choro dicatur? Negat *Sanch. Cons. l. 7. c. 2. d. 39. Sed Pal. Disp. un. p. 10. n. 14. Bon. p. 9. n. 8. Merati d. p. 799. Bened. XIV, l. c. et Salm. c. 4. nu. 48. cum Nav. Sot. Sylo. Laym. Garcia, Suar. et aliis communiter et verius affirmant esse mortale, nisi intercedat justa causa (et gravis, et publica, ac sine scandalo, ut addit *Suar.*) Ratio, quia talis est consuetudo recepta in omnibus Ecclesiis, ubi preces publicæ dicuntur: ita ut, aliter agendo, graviter læderetur publicus Dei cultus, bonum commune, et conveniens regimen Ecclesiæ, præter scandalum populi.*

549. — « Resp. 2. Per se loquendo, quotidie licet celebrare. » Dico, *per se*, quia præcepto obligante sub mortali prohibemur die Veneris sancto * (*et Sabbato, de consecr. dist. 3. ubi di-*

» citur, isto biduo penitus non celebrari; et respectu ad hoc » biduum certè manet in observantia apud omnes, id est die Veneris, et Sabbati sancti); * non tamen Eucharistiam sumere, » vel aliis præbere, ut habent *Hurt. de Sacrif. 4. d. dif. 3. Quintan. de Suar. Vasq. Tann. etc.* licet suppositis declarationibus *Card.* non licere ministrare, nisi solis infirmis, veli » *Dian. p. 4. t. 4. R. 237. p. 6. t. 6. R. 19. et p. 9. t. 9. R. 24. ex Barb. Gav. etc.* * (Notandum hæc Decretum pro communione » quotidiana, approbatum ab *Innoc. XI, relatum à Croix l. 6. p. 1. n. 665.* in quo dicitur: Curent etiam (Episcopi et Parochi), ut circa communionem in feria vi Parasceve Missalis » Rubricæ, et Romanæ Ecclesiæ usus serventur. *Ex quo rectè infert Card. apud Croix ib. n. 493.* (quidquid dubitet *Leand.*) » nunc graviter prohiberi communionem etiam privatim in illa » die.) * In Cœna Domini verò, etsi ex consuetudine, uno celebrante, reliqui communicare debeant; plures tamen ex causa » licite privatim celebrant, non tamen post finitam Missam solemnem, et sacrarium reconditum, ut vult *Pal. tr. 22. disp. un. p. 7. n. 2.* licet alii id non admittant apud *Dian. p. 9. t. 9. R. 24.* Sabbato sancto alii negant licere, ut *Vasq. etc. alii probabilius affirmant, ut Suar. Fag. Dian. Gasp. Hurt. d. 4. dif. 3. Pal. n. 5.* (qui non vult fieri ante inchoatam Missam solemnem), et *C. de Lugo s. 1. n. 18.* qui addit, non esse » tunc legendas prophetias, quia non sunt pars Missæ: neque benedictionem Cerei, imò nec Litanias, quia est ratio eadem. » Vide *l. c. n. 20. et Bon. p. 2.* ubi notat, quòd usus id vix » habeat. Vide etiam *Dian. p. 4. to. 4. R. 237.* ubi cum *Mercero* » contra alios permittit eo die ante Missam solemnem celebrare » de Sancto incidente, vel votivam. »

230. — Quæritur, an liceat celebrare privatim in Cœna Domini, et in Sabbato sancto? Affirmant *Vica q. 5. art. 6. n. 1. Mazz. t. 3. p. 129. Dian. p. 6. tr. 6. R. 19. Croix l. 6. p. 2. n. 231 et 234. cum Suar. Nav. Vasq. et Lugo, item Sotus, Henr. Con. Laym. Pal. Barb. etc. ap. Salm. c. 4. n. 2 et 7.* qui huic opinioni adhærent. Ad Decreta autem opposita S. C. respondent præfati AA. ea vel non esse ubique publicata, vel non ubique recepta. Eidem sententiæ olim etiam ego adhæsi; sed nunc, cum alia Decreta novissimè edita observassem, dico omnino tenendum non licere, ut sentiunt *Hozlm. p. 79. n. 341. Tourn. t. 5. p. 778. Antoine p. 490. q. 4. et Bened. XIV, Notif. 48. nu. 9.* Nam de die Sabbati sancti adest Decretum S. C. Rituum (apud *Monacelli titul. 15. Form. 3. in fine*) editum die 11 Martii 1690, ubi sic dictum fuit: « Nec licitum est Missas celebrare in die Sabbati sancti in quibuscumque Ecclesiis et Oratoriis, non obstante quacumque contraria consuetudine, prout Papa ap- » probante suo Decreto Generali statuit eadem S. C. Quoad diem autem Jovis sanctum, adest aliud Decretum prohibens, relatum à *Pittonio de Ritib. t. 1. n. 1703.* Sed quod magis refert, hæc omnia Decreta fuerunt expressè confirmata à Papa

Clemente XI. (ut legitur *ap. eundem Bened. XIV, d. Notif. 38. et ap. Pitton. l. c. n. 1703.*) per Decretum proprium ipsius Pontificis emanatum die 15, Martii an 1712 ubi sic habetur: *Dichiarando per ultimo, che colla suddetta proibizione per lo Venerabilissimo Santo non intente la Santità sua di permettere, che ne' giorni di Giovedì e Sabato Santo si celebrino Messe private, ma solo la Conventuale, secondo il Rito della S. Chiesa, e replicati Decreti della SS. de' Riti.* Hocque Decretum confirmatum fuit ab Innoc. XII, ut refert P. Merati in *Indice Decretor. n. 501.* et ab ipso Clem. XI (vide *ib. n. 632.*) à quo statutum fuit quòd occurrente festo SS. Annunciationis, vel S. Josephi in die Cœnæ Domini, tantum aliquæ privatæ Missæ celebrentur, juxta judicium Episcopi, ergo Sacerdotes extra hunc casum nequeunt tali die celebrare. His igitur stantibus Decretis, non video quomodo opinio contraria hodie sustineri possit. Occurrente verò Festo S. Josephi, et Annunciationis B. Virginis die Cœnæ Domini, Episcopus curabit ut aliquæ Missæ privatæ ante solemnem celebrentur; si autem Festum B. V. occurrat Sabbato sancto, non possunt celebrari Missæ privatæ, et festum transfertur ad feriam 2 post Dominicam in albis, juxta Decreta S. C. apud Merati *tom. 1. p. 2. in Indice num. 501 et 504. et num. 632. (V. N. VII, p. 146.)*

331. — « Resp. 3. sæpius in die celebrare non licet ordinariè; » quod addo, quia, si sis jejunus, licitum est sequentibus casibus, bis vel etiam ter, requisito tamen, si facile haberi possit, » Episcopi judicio, præterquam in primo.

« 1. Nocte Nativitatis, qua tamen non tenetur, ne Parochus quidem, celebrare tres Missas, sed potest aliquam pro arbitrio omittere. *Diana p. 4. t. 4. R. 236.* Neque ter communicare, » vel semel communicare, et bis celebrare, *p. 8. t. 1. R. 87.*

« 2. Si Pastor habeat duas Parochias dissitas, *Fill. Card. de Lugo d. 20. n. 46.* »

Modò non sit alius, qui commodè possit in altera celebrare, ut *Salm. c. 4. n. 12.* cum communi. Et hoc juxta Decretum N. P. Bened. XIV, editum die 16 Martii 1746 (Vide in suo Bullario, *tom. I.*) ubi prohibetur Parocho, adhuc ratione paupertatis, bis in festo celebrare; et tantum id conceditur, si alius non sit Sacerdos, qui in alia Parochia celebrare valeat. Idem dicunt *Salm. ib. cum Dic. etc.* de Sacerdote simplici, si ibi desit alius Sacerdos. Et hoc licere etiam in die feriali, ne populus (sufficiens in numero) privetur Missa, dicunt *Suar. Pal. Leand. Dian.* In hoc tamen verò dicunt *Salm. n. 14. cum Ledesm. etc.* standum esse consuetudini, aliàs videtur id absque scandalo fieri non posse. Idque omnino reprobatur *Bened. XIV, de Sacr. Miss. l. 3. c. 5. n. 3. cum Decl. S. C.* Refert autem idem Bened. XIV, *Not. 36. n. 15.* opinionem aliorum affirmantium posse Parochum in die festivo celebrare secundam Missam pro defuncto præsentem cadavere, ex *c. Con-suluisti de Celebr. Miss.* ubi dicitur: « Excepto die Nativitatis Domini, nisi summa causa necessitatis suadeat, sufficiat Sacerdoti semel in die celebrare. » Et *Glossa v. Necessitatis*, dicit:

« Si celebravit de die, potest et aliam Missam dicere pro defuncto. » Et hanc opinionem admisit Bened. XIII in *Serm. 6. de Purg.* modò Sacerdos sit jejunus; et non sit alius, qui pro defuncto celebret. Attamen idem Benedictus deinde in *Indulto celebrandi tres Missas etc.* incipiente, *Quod expensis*, dato sub die 26 Augusti anno 1748. (Vide in Bullario Tomo II.) ibi in § *Novam*, circa finem declaravit, stante quòd Parochus possit aliquando Missam pro populo in Dominica celebrandam transferre in diem infra hebdomadam, amplius non permitti duo sacra in eadem Dominica peragere. Hæc sunt verba Pontificis: « Neque verò hæc in præsentem à nobis commemorantur, quasi » nunc etiam præsentem cadavere duæ Missæ ab eodem Sacerdote » celebrari possint, cum juxta hodiernam disciplinam liceat » Presbytero, relicta Missa de die, Missam pro defuncto, si » præsens sit corpus, cum cantu celebrare.

« 3. Si concursus populi sit tantus, ut Ecclesia non capiat, ut » habet *Laym. l. 5. t. 5. c. 4. n. 6.* Vide *C. de Lugo l. c. etsi* » nunc potius expediat celebrare extra. * (*Cum Salmant. c. 4. n. 22. Suar. Con. Pal. etc.*) *

« 4. Si ante ablutionem moneatur de communicando infirmo, » et suam jam hostiam sumpserit, nec sit alius Sacerdos. *Sylo. Nav.* Sed casum esse metaphysicum, dicit *Cardin. de Lugo d. 20. n. 44.* * (*Aut vix practicum, ut Salm. n. 16.*) *

« 5. Si die festo adveniant personæ, quas non deceat Sacrum » omittere, v. g. Rex, aut Princeps. * (*Aut Episcopus, ut tenent S. Anton. Hurt. Dic. ap. Salm. n. 19. contra Con. Vasq. et Lug. qui probabilius quoad omnes hoc negant*) *, quamvis hic » ultimus dicatur non esse in usu. Vide *Bon. d. 4. q. ult. p. 7. n. 9. C. de Lugo l. c. et Laym. t. 5. c. 4. Coninch. Dian. p. 2. c. 14. R. 65*, ubi rectè monet, in his omnibus attendendum ad » loci consuetudinem, quæ fere omnes nunc sustulerit. * (*Ut etiam Salm. c. 4. n. 19. cum Bon. et aliis.*) *

332. — « Quæres, an aliquando liceat interrumpere Missam? »

« Resp. Etsi abrumpere essentialiter, sive unam tantum speciem consecrare, nullo casu liceat, ut dictum est supra *c. 1. d. 2.* accidentaliter tamen abrumpere, vel etiam interrumpere, aliquid interponendo, licet his casibus. »

Notandum hic, quòd mutilare sacrificium ex proposito nunquam licet, etiam ad mortem evitandam; verum mutilare per accidens, et indirectè licet aliquando, puta, irruente incendio, vel hoste ad necandum; tum enim posset Sacerdos sumere hostiam consecratam, vel secum ferre calicem non consecrando: quia tunc non mutilat Sacrificium, sed excusatur à perficiendo illud. Ita *Laym. Bon. d. 3. q. 3. p. 2. Pal. p. 11. n. 2. et Salm. c. 4. n. 103. cum Garcia, Arao. et communiter.*

« 1. Ob concionem post Evangelium, vel Processionem excipiendam. »

333. — « 2. In gratiam supervenientis Principis, vel turbæ peregrinorum die festo, quo aliàs Missam audire non possent, »